

ת"פ 36826/03/14 - אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות מרכז מדור תביעות, המאשימה נגד נ. רפאל מסחר והשקעות בע"מ, משה נגר, הנאשמים

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 36826-03-14 אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין
- חקירות מרכז מדור תביעות נ' נ. רפאל מסחר
והשקעות בע"מ ואח'

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
בעניין: אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין - חקירות
מרכז מדור תביעות - המאשימה

נגד

1. נ. רפאל מסחר והשקעות בע"מ
2. משה נגר - הנאשמים

גזר דין

רקע

הנאשמים הורשעו, על פי הודאתו של הנאשם 2, בכתב האישום, בביצוע שתי עבירות שעניינן אי הגשת דין וחשבון במועד, בניגוד לסעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה") ובקשר עם סעיפים 117 ו- 224א לפקודה.

על פי עובדות כתב האישום, הנאשמת הינה חברת פרטית (להלן: "החברה"/"הנאשמת") ונאשם 2 (להלן: "הנאשם") הינו מנהלה הפעיל של נאשמת בתקופה הרלוונטית לכתב האישום.

הנאשמים היו חייבים להגיש דו"ח בצירוף מאזן וחשבון רווח והפסד מאושרים על ידי רואה חשבון על הכנסותיה של הנאשמת, זאת בהתאם להוראות סעיפים 117, 131 ו- 132 לפקודה.

לנאשמים ניתנה ארכה להגשת דו"ח החברה לשנת המס 2011 עד ליום 31.3.2013 והדו"ח לשנת המס 2012 עד ליום 15.7.2013.

הנאשמים, בלי סיבה מספקת, לא הגישו במועד לפקיד השומה את הדו"חות, על הכנסותיה של הנאשמת בשנות המס 2011-2012, כאשר מחזור העסקאות היה לכל הפחות 6,131,309 ₪ בשנת המס 2011 ו- 1,890,406 ₪ בשנת

המחדל הוסר באופן חלקי נוכח הגשת הדו"ח לשנת המס 2011.

ראיות הצדדים לעונש

המאשימה הגישה דו"ח חישוב המס לשנת 2011 (טע/1) לפיו יתרת החוב של הנאשמת נכון ליום 2.7.17 עומד על סך של 80,879 ₪.

תסקיר שירות המבחן

מתסקיר שירות המבחן מיום 15.6.17 עולה, כי הנאשם עובד כשכיר בחברה למוצרי אמבטיה בתפקיד ניהולי מזה כשלוש שנים.

הנאשם, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לשניים, אישתו רואת חשבון. הוא משרת במילואים כמ"פ ביחידה קרבית.

בשנת 2010 הקים עסק למוצרי אמבטיה, אשר נקלע לקשיים כלכליים וצבר חובות לספקים. לדבריו בתקופה נשוא כתב האישום פנה לרואת חשבון להסדרת הגשת הדו"חות, סמך עליה שתעשה כן ולא ויודא את הגשת הדו"חות. בהמשך התקשה בהגשת הדו"חות מאחר שהמסמכים היו בידי רואת החשבון, שסירבה למסר אותם לנאשם על רקע סכסוך כספי ביניהם.

הנאשם מסר, כי ימשיך לפעול על מנת להסדיר הגשת הדו"ח שנותר אך התקשה להתחייב על מועד מסוים בו יעשה כן.

שירות המבחן התרשם, כי בבסיס קשייו להסדיר את עניין הדו"חות עומד, גם כיום, סכסוך עם מי שהייתה דאז רואת החשבון של החברה, וכי הסכסוך טרם הסתיים ולא נמצא פתרון.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מבטא כיום חרטה עמוקה ואוטנטית ומביע נכונות לבצע עבודות לתועלת הציבור כעונש.

בגורמי הסיכון נשקלו חומרת מעשיו, חוסר האחריות שגילה בעת שלא פעל לוודא, כי הדו"חות הוגשו כנדרש והעובדה שאין בידו פתרון למצב הנוכחי, וכי חלף העובדה שחלפו שלוש שנים מאז הוגש כתב האישום טרם הוגש הדו"ח האחרון.

בגורמי הסיכוי, שקל שירות המבחן, את היעדר עבר פלילי, תפקודו התקין בתחום התעסוקתי, היותו בעל יכולות וכישורים, את שירותו הצבאי המשמעותי, לקיחת האחריות, ההכרה בפסול שבהתנהגותו ותחושת החרטה והצער ביחס למעשיו וכן העובדה כי ההליך המשפטי המתנהל כנגדו מהווה גורם התרעה משמעותי עבורו.

נוכח התרשמותו שאין המדובר בנאשם בעל דפוסי חשיבה והתנהלות מרמתיים בדרך כלל ומדובר בעבירה יחידה, המליץ

שירות המבחן להשית עליו של"צ בהיקף 250 שעות.

חוות דעת ממונה על עבודות השירות

בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 18.9.17 הביע הנאשם את הסכמתו לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות והוא נמצא מתאים לכך.

טיעוני הצדדים

1. **ב"כ המאשימה** טענה, כי המחדל הוסר באופן חלקי בלבד ביחס לדו"ח לשנת המס 2011. הדו"ח לשנת המס 2012 נפסל ועל כן כמוהו כדו"ח שלא הוגש.

ב"כ המאשימה עמדה על הערך החברתי המוגן הנפגע כתוצאה מביצוע עבירות מס, הפגיעה בשוויון בנשיאה בנטל המס והפגיעה בקופה הציבורית. אי הגשת דו"חות משבשת את מערך הגבייה על ידי רשויות המס ובכך נפגעים אינטרסים ציבוריים וחברתיים.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה טענה, כי עד למועד זה לא הוסרו כל המחדלים וזאת למרות שחלפו כ- 4 שנים מיום ביצוע העבירות. הדו"ח לגבי שנת המס 2011 הוגש 3 שנים לאחר המועד החוקי להגשתו. סך המס לדו"ח זה היה בסך 112,824 ₪ ויתרת החוב לתשלום היא בסך של 80,879 ₪.

עוד טענה ב"כ המאשימה, כי מדובר במחזורי עסקאות גבוהים מאד, אשר בהעדר דו"ח אין לרשות המיסים אלא לאמוד אותם על פי הדיווחים למע"מ.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ציינה, כי הנאשם החל בהליכי כינוס, אולם צו הכינוס נסגר ביום 27.6.16 במסגרת הסדר כך שהנאשם לא מצוי בהליכי כינוס.

ב"כ המאשימה התנגדה לאימוץ המלצות שירות המבחן להשתת ענישה בדמות של"צ מאחר שמחדל אחד לא הוסר כלל והמחדל הנוסף לא שולם במועדו.

לאור כל האמור לעיל, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע, כי מתחם הענישה הוא בין מאסר על תנאי ל- 8 חודשי מאסר בפועל לצד קנס שינוע בין 8,500 ₪ ל- 29,200 ₪. כן ביקשה להשית על הנאשמת קנס סמלי, ועל הנאשם עונש מאסר בפועל שלא יפחת מ- 4 חודשים, מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, קנס כספי והתחייבות. לתמיכה בעתירתה הגישה ב"כ המאשימה אסופה של פסקי דין.

2. **ב"כ הנאשמים** טען, כי בין הנאשם לרואה החשבון ישנו סכסוך. חרף מאמצי הנאשם לא עלה בידו להציל את החברה והיא קרסה. גם רואה החשבון של החברה שהכיר אותה וניסה להמשיך את פעילותה לא הצליח והחברה הגיעה לפירוק.

עוד טען, כי הנאשמים הגישו את כל הדו"חות, אך אלה נפסלו מאחר שאינם מבוקרים. עמדה זו של מס הכנסה יוצרת לקונה לשיטת ב"כ הנאשמים.

עוד טען ב"כ הנאשמים, כי בדו"ח המדובר עבור שנת המס 2012 הכנסתו השנתית עמדה על מעל 1.8 מיליון ₪ ברוטו כל ההוצאות שהוגשו נבדקו על ידי רואה חשבון, הניכויים שולמו ובמקרה כזה אילו היה זה המחדל היחיד, כלל לא היה מוגש כתב אישום.

עוד טען ב"כ הנאשמים, כי לא הוא ולא הנאשם ידעו על החוב הנטען בטע/1.

ב"כ הנאשמים ביקש להתחשב בכך שמדובר בעבירה ראשונה ויחידה של הנאשם שהנו איש משפחה ואזרח תורם, בעל עבר צבאי, שהביע חרטה על מעשיו, שהחברה התפרקה והוא נכנס להליכי פשיטת רגל.

ב"כ הנאשמים, ביקש לאמץ את המלצות תסקיר שירות המבחן ולהשית של"צ בלבד על הנאשם על מנת לא לפגוע בעתידו של הנאשם. בתמיכה לעתירתו הפנה לרע"פ 4606/01 סופר נגד מדינת ישראל.

לחלופין, טען ב"כ הנאשמים "אם בית המשפט לא יקבל המלצת שירות המבחן, המקסימום שניתן יהיה להשית הינו מאסר על תנאי, קנס סמלי, התחייבות עצמית אך לא מאסר בפועל בין בדרך זו ובין בדרך אחרת".

לחלופי חילופין, ביקש לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם.

3. **הנאשם 2** בדברו האחרון הוסיף, כי הוא בן 33, ולו שתי בנות, האחת בת שלוש חצי והשנייה בת עשרה חודשים. הוא מנסה לשקם את חייו לאחר שעבר חיים לא פשוטים. ציין, כי הוא תורם עשרות ימי מילואים בשנה בתפקידים בכירים ביחידה מובחרת של הצבא, וכי בשנים 2011-2012 שירת מעל 70 ימי מילואים בכל שנה.

החברה אינה פעילה עוד, לא היו לה רווחים והיא נקלעה לקשיים. עוד ציין, כי דובר בחברה של המשפחה, אותה נאלץ לקחת על עצמו. ביקש להסתפק בענישה בדמות של"צ.

דין והכרעה

4. בית המשפט העליון עמד רבות בפסיקתו על חומרתן של עבירות כלכליות, המבוצעות ככלל על ידי אנשים נורמטיביים, ושב והדגיש, כי הענישה בגין עבירות מס בכלל ועבירות מס ערך מוסף בפרט אמורה להביע את הפסול שבמעשה ואת הצורך להעביר מסר ענישה מרתיע, הן כלפי מבצע העבירה והן כלפי הזולת.

יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט העליון ברע"פ 3757/04 **זידאן נגד מדינת ישראל** (31.05.04), בקובעו:

"למותר לחזור ולהדגיש את חומרתן של העבירות הכלכליות מסוג אלה שנעברו על ידי המבקש, ואת הצורך להעביר מסר ענישה מרתיע לגביהן נוכח תוצאותיהן ההרסניות למשק, לכלכלה, לחברה, ולערך השוויון בעמידה בנטל המס שהוא אבן יסוד במערכת אכיפת חוק תקינה".

בעניינו, חרף חלוף הזמן הרב, המחדל הוסר חלקית. הנאשמים הגישו את הדו"ח לשנת המס 2011 אך לא הגישו את הדו"ח לשנת המס 2012.

קרן המס לשנת 2011 היתה 112,824 ₪, כאשר סך המחדל שלא הוסר הוא בסך 80,879 ₪.

קביעת מתחם העונש ההולם

5. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמים, במידת הפגיעה בערכים אלו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

6. **הערך החברתי** אשר נפגע ממעשיהם הנאשמים הינו עיקרון השוויון בכלל, והשוויון בנטל המס בפרט. אי הגשת דו"ח במועד, ועקב כך - אי תשלום המס, פוגעים ביכולתה של רשות המיסים כזרוע של המדינה, לקיים מערכת גבייה תקינה ונשיאה שוויונית בנטל. עקב כך נגרם נזק כלכלי לציבור משלם המיסים, ונפגעת פעילות רשויות המדינה (ראו רע"פ 3857/13 **שאול יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.7.13)).

7. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה לכך שנגרמה פגיעה בערך המוגן בכך שהנאשמים נמנעו מלדווח אודות הכנסותיהם, וזאת במשך כשנתיים כשמדובר במחזורי עסקאות גבוהים בשנת המס 2011 כ- 6 מיליון ₪ ובשנת המס 2012 כ- 2 מיליון ₪.

בבסיס אי הגשת הדו"חות עומדים מצבה הכלכלי של הנאשמת שנקלעה לקשיים כלכליים שהובילו לפירוקה. נוכח הדברים האמורים, הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית.

8. **במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לקחת בחשבון, כי הנאשמים ביצעו את שתי העבירות על פני תקופה של כשנתיים. הרקע לביצוע העבירה הנו משבר כלכלי בחברה. באשר לגובה הנזק, הרי שכמפורט לעיל קרן המס שנותרה לתשלום על ידי הנאשמים הינה בסך של 80,879 ₪, אשר מבלי להקל ראש בדבר, אין המדובר בסכומים גבוהים מאד.

9. מעיון בפסיקה עולה, כי **מדיניות הענישה הנוהגת** בעבירות של אי הגשת דו"ח במועד, כאשר המחדלים הוסרו באופן חלקי או לא הוסרו, בסכומים דומים, הינם עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד רכיבי ענישה נלווים.

בעפ"ג 20076-07-14 **דני קלה נ' מדינת ישראל** (16.3.15), הנאשם הורשע בשתי עבירות של אי הגשת דין וחשבון במועד. הנאשם הסיר את המחדל באופן חלקי בכך שהגיש דו"ח אחד מבין השניים באיחור של כחמש שנים. בית משפט קמא השית על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 25,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור בעניינו.

בת"פ 51674-05-11 **מדינת ישראל מס הכנסה מדובר תביעות ת"א נ' "פוק טאון" בע"מ ואח'** (11.7.12), הנאשמים הורשעו ב- 3 עבירות של אי הגשת דין וחשבון במועד, המחדלים לא הוסרו על אף הדחיות בענינם, בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, 9 חודשי מאסר על

תנאי וקנס בסך 20,000 ₪.

בת"פ 5098-10-11 **מדינת ישראל נ' טל עץ השדה בע"מ** (28.4.13), הנאשמים הורשעו בשתי עבירות של אי הגשת 2 דין וחשבון במועד. המחדלים לא הוסרו, הדו"חות הוגשו כדו"חות סתמיים. בית משפט קמא השית על הנאשם 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, 8 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי המליץ לנאשם לחזור בו מהערעור וכך עשה.

בת"פ 10902-06-13 **אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין נ' טי גריי בע"מ** (28.11.13), הנאשמים הורשעו בשתי עבירות של אי הגשת דין וחשבון במועד. הנאשם הורשע גם ב-2 עבירות של אי הגשת דו"חות אישיים. המחדלים לא הוסרו ולחובת הנאשם עבר פלילי במע"מ. בית המשפט השית על הנאשם 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, 4 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 12,000 ₪.

10. גם אסופת פסקי הדין שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה מלמדת על השתת עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות בנסיבות דומות.

11. לאור האמור אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

מתחם הקנס

12. הואיל ומדובר בעבירה כלכלית, הגורמת לנזק כלכלי כבד, הרי שיש להטיל בגינה עונש מרתיע גם מבחינה כלכלית.

13. לפי סעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

14. משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירה ובמצבו הכלכלי והאישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מינימליים בכבוד (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי, (28.2.12)).

15. כאמור, החברה אינה פעילה עוד ולא הובאו ראיות לגבי מצבו הכלכלי של הנאשם, למעט העובדה שהיה בהליכי כינוס שנסגרו עקב הסדר וכיום הוא עובד כשכיר.

16. בנסיבות אלה מתחם הקנס ההולם הוא החל מאלפי שקלים בודדים ועד 29,200 ש"ח.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

18. בענייננו הנאשם הודה בשמו ובשם החברה ובכך נטל אחריות וחסך מזמנם של הצדדים

19. הנאשם כבן 33, ללא עבר פלילי, נשוי ואב לשתי בנות קטינות, אשר משתכר מעבודתו כשכיר. ברור הוא, כי מאסר, אף לריצוי בדרך של עבודות שירות, עלול לפגוע בו ובמשפחתו רבות.

20. אחד השיקולים המרכזיים שיש לשקול כאשר מדובר בעבירות מס הוא העובדה, כי הנאשם פעל להסרת המחדל. הסרת המחדל היא הביטוי האולטימטיבי לחרטת הנאשם וללקיחת אחריות.

בענייננו הנאשמים הסירו את המחדל באופן חלקי, ובכך נגרע מהקופה הציבורית סכום לא מבוטל של 80,879 ₪. השנים שחלפו מלמדים, כי סכום זה ספק ישולם בעתיד לאור סגירת החברה ומצבו הכלכלי של הנאשם.

21. בנוסף בגזירת העונש בתוך המתחם יש לתת משקל בכורה להרתעת הרבים, נוכח שכיחותן של עבירות מס והקלות בביצוע עבירות אלו (רע"פ 5823/09 באשתיני' מדינת ישראל (17.8.09), רע"פ 674/13 יורי ליטווק נ' מדינת ישראל (28.1.13) ורע"פ 977/13 משה אודיזי נ' מדינת ישראל (20.2.13)).

יצוין בהקשר זה, כי רבים מעברייני המס הם אנשים שיראו כנורמטיביים ביסודם, אשר לא ישלחו יד לכיס הזולת אך אינם נרתעים משליחת יד לכיס הציבורי, ומכאן המשקל המיוחד להיבט ההרתעתי בענישתם של עברייני המס (רע"פ 5906/12 עזרא נ' מדינת ישראל (9.9.12)), רע"פ 1689/09 אוראל נ' מדינת ישראל (10.5.09), רע"פ 6095/06 לוי נ' מדינת ישראל (5.11.06) וע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל, (19.2.04).

22. נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן ואיני סבורה שזוהי הענישה הראויה בנסיבותיו של התיק ונסיבותיו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן הנו כלי בידי בית המשפט ואינו מחליף שיקול דעתו של זה באשר לענישה הראויה.

המלצתו של שירות המבחן סוטה מהענישה הנוהגת לעבירות אלה. לא מצאתי, כי מתקיימים שיקולים חריגים המצדיקים השתת ענישה בדמות מאסר על תנאי ושל"צ נוכח העובדה שלא הוסרו מלוא המחדלים. ענישה כהמלצת שירות המבחן שמורה לאותם מקרים בהם הוסרו המחדלים או בהתקיים נסיבות חריגות אחרות המצדיקות לעשות כן.

אין ספק, כי ענישה בדמות מאסר, לרבות בדרך של עבודות שירות, הנה ענישה מכבידה עבור הנאשם ומשפחתו אך לא מצאתי, כי יש לבכר את נסיבותיו של הנאשם על פני שיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי שבענישתו.

23. יצוין, כי מעתירתו החלופית של ב"כ הנאשמים משתמע, כי הוא ביקש לסיים ההליך בתיק זה ללא הרשעת הנאשם, אך לא כך עולה מתסקיר שירות המבחן. שירות המבחן כלל לא התבקש לבחון שאלת ביטול הרשעת הנאשם ולכן אף לא התייחס לשאלה זו ועל כן לא מצאתי להידרש לטענה זו. אף הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשמים לא מסייעת לעניינו מאחר שברע"פ 4606/01 סופר נגד מדינת ישראל (3.1.02) בוטלה הרשעת הנאשם לאחר המלצה של שירות המבחן לעשות כן.

משדחיתי המלצת שירות המבחן, הרי שלא סברתי שהענישה הראויה בנסיבותיו של תיק זה מאפשרת סיום ההליכים בענישה צופה פני עתיד בלבד לצד רכיבים כלכליים.

בת"פ 32396-11-15 **מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נגד א. אופיר התזה ושאיבת בטון 2002 בע"מ ואח'** (24.4.17) לא השית בית המשפט ענישה צופה פני עתיד על נאשמים 3-4, כי אם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, וזאת בהתחשב בנסיבות רפואיות וכלכליות של הנאשמים.

24. בהתחשב בעבירות בהן הורשע הנאשם, ההודאה ולקיחת האחריות, החיסכון בזמן שיפוטי, היקף סכום המס לעבירות, הסרת המחדל באופן חלקי, גילו הצעיר של הנאשם והעדר עבר פלילי, היותו אזרח תורם המשרת בשירות מילואים ימים רבים מדי שנה, אני סבורה, כי יש למקם את עונשו בחלק העליון של השליש התחתון של מתחם הענישה ולעניין הקנס יש למקמו באמצע המתחם.

סוף דבר

לנוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודשיים מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות. עבודות השירות יתבצעו בתחנת משטרת הרצליה (גלילות), ברחוב שפיים 1 הרצליה, בימים א'-ה' החל מיום 6.11.17.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים, שלא יעבור הנאשם כל עבירה לפי פקודת מס הכנסה.
- ג. קנס בסך 12,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.1.18 והיתרה בראשון לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מידי.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 10,000 ₪ להימנע במשך שנתיים שנים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. ההתחייבות הכספית תיחתם עוד היום במזכירות בית המשפט. היה ולא תיחתם, הנאשם יאסר למשך 15 יום.

על הנאשמת 1 אני גוזרת קנס בסך 500 ₪ שישולם עד ליום 1.1.18.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג תשרי תשע"ח, 03 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.